

KADER
HALT-feiten

Inhoud

1. Voorwoord.....	3
2. Doel Kader Halt-feiten.....	3
3. Inleiding.....	3
4. Aanleiding	4
5. Visie op de Halt-afdoening	4
6. Kader Halt-feiten	4
6.1. Halt-criteria algemeen	4
6.2. Ondergrens zaken Halt-afdoening.....	7
6.3. Bovengrens zaken Halt-afdoening	8
6.4. (Risico)profiel jeugdige	9
6.5. Recidiveregeling.....	10
6.6. Schade	11
6.7. Strafbare feiten verwezen door de officier van justitie.....	11
6.8. Discretionaire bevoegdheid.....	12
BIJLAGE I - Juridische context	13
BIJLAGE II - Halt in het buitengerechtelijke interventiepalet	15

1. Voorwoord

In de algemene maatregel van bestuur bij het Wetboek van Strafrecht, het; *Besluit aanwijzing Halt-feiten* (verder: het Besluit) worden de zaken aangewezen die door Halt kunnen worden afgedaan. De laatste aanpassing van het Besluit dateert van oktober 2010. Sindsdien is jaarlijks een relatieve toename te zien van zaken die door Halt worden afgedaan waarvan het delict niet specifiek in het Besluit is opgenomen. Daarnaast is er ook internationaal in toenemende mate aandacht voor de inzet van buitenstrafrechtelijke afdoeningen¹ zoals de Halt-afdoening.² Dit roept de vraag op welke zaken zich anno 2022 lenen voor een Halt-afdoening en welke plek Halt inneemt in het interventiepalet dat we beschikbaar willen hebben voor jongeren. Om antwoord te geven op deze vraag is in 2021 het *Project Halt-feiten* gestart. De inbreng die experts uit de jeugdstrafrechtketen, advocatuur en wetenschap hebben geleverd in dit project vormt de basis voor dit kader Halt-feiten. Dit kader vormt de basis om te komen tot besluitvorming over mogelijke herziening van het Besluit.

2. Doel Kader Halt-feiten

Dit kader geeft beleidsuitgangspunten aan beleidsmakers in de jeugdstrafrechtketen en (wetgevings)juristen. Het geeft een typering van de delicten (overtredingen en misdrijven) en het profiel van de jongeren (recidiverisico en zorgen) die zich op dit moment lenen voor een Halt-afdoening. Dit kader en de mogelijke herziening van het Besluit als gevolg daarvan hebben de bevordering van de rechtszekerheid en rechtsgelijkheid tot doel. Daarnaast geeft dit kader in de nabije toekomst richting aan beleidskeuzes over de doelgroep³ van Halt.

3. Inleiding

Het jeugdstrafrecht heeft een pedagogisch karakter met als algemeen doel positieve gedragsbeïnvloeding en het voorkomen van recidive. Op basis van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind (IVRK) dienen jeugdstrafzaken daar waar mogelijk buitenstrafrechtelijk te worden afgedaan (artikel 40, lid 3, sub b IVRK), zodat een jeugdige een tweede kans wordt geboden. Naast het vermijden van stigmatisering, waaronder het voorkomen van justitiële documentatie, levert een buitenstrafrechtelijke aanpak voor jeugdigen volgens het VN-Kinderrechtencomité goede resultaten op, dient deze de openbare veiligheid en is hij kosteneffectief.⁴ Buitenstrafrechtelijke afdoeningen moeten worden omgeven met de nodige rechtswaarborgen, waaronder een wettelijke verankering van de gevallen waarin een dergelijke afdoening mogelijk is.⁵

Stichting Halt is verantwoordelijk voor de uitvoering van de buitenstrafrechtelijke afdoening zoals bedoeld in artikel 77e van het Wetboek van Strafrecht. De Halt-afdoening biedt de mogelijkheid om een interventie toe te passen en recht te doen aan de gevolgen voor daders en slachtoffers, zonder de negatieve gevolgen van registratie in justitiële documentatie voor daders.⁶ Sinds de laatste herziening van het Besluit hebben zich verschillende ontwikkelingen voorgedaan die vragen om een herbezinning op de doelgroep van Halt zoals deze nu staat opgenomen in het Besluit.

¹ Internationaal wordt gesproken over *diversion*. Er is geen Nederlandse vertaling die de lading van dit woord volledig dekt. Het betreft buitenstrafrechtelijke afdoeningen die geen justitiële documentatie tot gevolg hebben. Dat zijn de reprimande en de Halt-afdoening. De OM-strafbeschikking is een buitengerechtelijke afdoening; die heeft wel justitiële documentatie tot gevolg.

² Zie bijvoorbeeld General Comment nr. 24 (2019).

³ Onder doelgroep worden in dit kader zowel de strafbare feiten als het profiel van de Halt-jongere begrepen.

⁴ General Comment nr. 24 (2019), par. 15.

⁵ General Comment nr. 24 (2019), par. 14, 18.

⁶ Richtlijn en kader voor strafvordering jeugd en adolescenten, inclusief strafmaten Halt, feb. 2021.

4. Aanleiding

De aanleiding voor het kader Halt-feiten is tweeledig. In de eerste plaats zijn er in het afgelopen decennium verschillende pilots gestart waarin bepaalde delicten experimenteel zijn toegevoegd aan de Halt-doelgroep.⁷ Daarnaast is het OM ruimer invulling gaan geven aan de discretionaire bevoegdheid uit artikel 2 van het Besluit, vanwege het genoemde uitgangspunt uit het IVRK dat strafbare feiten gepleegd door jongeren zo mogelijk buitenstrafrechtelijk dienen te worden afgedaan. Deze ontwikkelingen hebben tot gevolg dat de huidige praktijk op een aantal onderdelen niet overeenkomt met het Besluit Halt-feiten. Dit geeft een risico op rechtsonzekerheid en rechtsongelijkheid.

5. Visie op de Halt-afdoening

De Halt-afdoening is een kortdurende pedagogische interventie voor jeugdigen die na het plegen van een strafbaar feit met het strafrecht in aanraking komen. Doordat de Halt-afdoening een buitenstrafrechtelijke interventie is, voorkomt de jeugdige daarmee een strafblad. Het is de meest geëigende afdoening bij grensverkendend opgroergedrag van betrekkelijk geringe ernst van jeugdigen bij wie de kans klein wordt geacht dat zij een criminele carrière zullen ontwikkelen.⁸ De ernst van het feit en de schuld van de jeugdige moeten eenvoudig zijn vast te stellen, het delict moet zich lenen voor een pedagogische benadering en de schade moet beperkt en ongecompliceerd zijn. Onderdelen van de Halt-afdoening zijn: Reflectie op gedrag, het betrekken van de ouders, het versterken van sociale vaardigheden, herstel richting het slachtoffer en een blik op de toekomst. Gedurende de uitvoering wordt gesignaleerd op risico's en zorgen. Als een jongere hulp nodig heeft verwijst Halt door naar zorg. In het interventiepalet bevindt de Halt-afdoening zich tussen de reprimande, de boete en de OM-strafbeschikking en de (korte) werkstraf. Lichtere feiten wordt afgedaan met een reprimande door de politie of een boete, en zwaardere delicten worden afgedaan door het OM of door de rechter.

6. Kader Halt-feiten

Deze paragraaf bevat de kern van het kader. Achtereenvolgens wordt ingegaan op de Halt-criteria, waarna dieper wordt ingegaan op de aspecten die de kaders voor de Halt-criteria scheppen.

6.1. Halt-criteria algemeen

De huidige Halt-criteria zijn als volgt getypeerd in artikelen 1 en 2 van het Besluit (cumulatief):

1. zaken waarbij sprake is van overlast veroorzakend gedrag;
2. een strafbaar feit van geringe ernst is begaan;
3. zaken van eenvoudige aard; het strafbare feit, de ernst daarvan en de schuld van de verdachte eenvoudig zijn vast te stellen;
4. de omvang van de door het strafbare feit toegebrachte schade bedraagt maximaal € 900 per dader en niet meer dan € 4.500 in totaal;
5. het strafbare feit zich leent voor een pedagogische benadering, en;
6. het strafbare feit de kern van het strafbare gedrag van de verdachte uitmaakt.

Hierna wordt puntsgewijs ingegaan op deze 6 criteria.

Overlast veroorzakend gedrag

De Halt-afdoening is ruim 40 jaar geleden ontstaan uit een experimentele werkwijze die werd toegepast door de RET bij jongeren die graffiti of vernielingen in trams hadden aangebracht. Zij werden verplicht de schade te herstellen. Later werd deze interventie door justitie overgenomen en in geval van vandalisme aangeboden als alternatief voor een proces-verbaal. Het element "overlast veroorzakend gedrag" kent

⁷ Respect Online (sexting), Hack_Right (cyberdelicten), pilot CVOM (art. 107 en art. 110 WvW 1994)

⁸ Staatsblad 1995, 62; Nota van Toelichting bij de introductie van het Besluit aanwijzing Halt-feiten.

zodoende een historische oorsprong. Tegelijkertijd zijn er sinds 1979 vele strafbare feiten toegevoegd aan de lijst van strafbare feiten die zich lenen voor een Halt-afdoening. Daardoor is de uitleg van het criterium "overlast veroorzakend" dusdanig ruim geworden dat de betekenis die hieraan toekomt in de selectie van zaken is afgenomen. Zo kan men zich bijvoorbeeld afvragen wat de overlast is die wordt veroorzaakt door schoolverzuim. Op dit moment heeft het criterium geen toegevoegde waarde. Daarom kan het geschrapt worden uit het formele toetsingskader in het Besluit. De mate van overlast kan vanzelfsprekend wel meewegen bij de beoordeling van de context van de zaak.

Geringe ernst

In General Comment 24 van het Kinderrechtencomité is aangegeven dat de lidstaten het scala aan strafbare feiten waarvoor een buitenstrafrechtelijke afdoening mogelijk is voortdurend dienen uit te breiden, wanneer passend ook voor ernstige strafbare feiten.⁹ Wat het comité verstaat onder "ernstige strafbare feiten" wordt niet nader omschreven. De gezaghebbende uitleg van het IVRK door het Kinderrechtencomité dient in overweging te worden genomen bij de interpretatie van het criterium "geringe ernst" uit het huidige Besluit.

Het OM vult 'een strafbaar feit van geringe ernst' op basis van de Richtlijn in als een feit waarvoor maximaal 40 uur taakstraf kan worden opgelegd.¹⁰ Deze feiten lenen zich volgens de Richtlijn dus in beginsel voor een verwijzing naar Halt. De Halt-afdoening duurt vervolgens maximaal twintig uur (artikel 77e lid 4 Sr). Naast het voldoen aan de Halt-criteria, is de aard en ernst van het delict voor officieren van justitie de belangrijkste overweging om al dan niet naar Halt te verwijzen.¹¹ Een beeld van wat hieronder kan worden begrepen vloeit voort uit de boven- en ondergrens van zaken die zich lenen voor een Halt-afdoening (zie hiervoor §6.3.).

Eenvoudige aard

Het Besluit schrijft voor dat een zaak die zich leent voor een Halt-afdoening van "eenvoudige aard" dient te zijn. In de praktijk kunnen hier verschillende interpretaties aan worden gegeven. Bij de introductie van dit criterium in het eerste Besluit Halt-feiten in 1995 werd dit omschreven als een "*zaak die bewijstechnisch geen vragen mag oproepen, alsmede dat er geen sprake mag zijn van meerdere delicten (strooptochten), enige vorm van raffinement of andere min of meer gelijktijdig gepleegde delicten.*" Het criterium dat "het strafbare feit, de ernst daarvan en de schuld van de verdachte eenvoudig zijn vast te stellen" staat in artikel 2 van het huidige Besluit en lijkt invulling te geven aan het meer algemene criterium "eenvoudige aard".

Het Kinderrechtencomité gaat verder dan het vereiste dat de schuld van de verdachte eenvoudig is vast te stellen: het schrijft voor dat alleen gebruik mag worden gemaakt van een buitenstrafrechtelijke afdoening als er "overtuigend bewijs" is voor het delict en de "jeugdige het delict bekent".¹² Ook in de Richtlijn wordt aangegeven dat jeugdige een volledige bekentenis moet hebben afgelegd omtrent het plegen van het strafbare feit. Daarnaast moet er duidelijk bewijs zijn voor het aandeel in het strafbare feit en mag er geen twijfel zijn over medeplegen.

Voor de eenduidigheid van de Halt-criteria dient de eenvoud van de Halt-zaak nader te worden gespecificeerd in de tekst van het Besluit.

⁹ Committee on the Rights of the Child, General Comment No. 24 (2019) on children's rights in the child justice system.

¹⁰ De richtlijn is gebaseerd op het stelsel van strafmaxima in de wet en een vast aantal factoren dat meeweegt, zoals inbreuk van het delict op rechten van anderen, letsel en schade. Zo komt het OM tot een samenhangend stelsel van strafmaten.

¹¹ Intern onderzoek Openbaar Ministerie, De Halt-afdoening op basis van de discretionaire bevoegdheid van de officier van justitie, 2021, p. 40 & 17. Verder: Het OM-onderzoek.

¹² GC 24, 18a.

Ontkennende verdachte

In aanvulling op het Besluit bestond tot 2014 ook de Aanwijzing Halt-afdoening.¹³ In de Aanwijzing was een passage opgenomen die het mogelijk maakte om een verdachte naar Halt te verwijzen die geen bekentenis had afgelegd maar wel verzocht om een Halt-verwijzing. In de toelichting werd het voorbeeld genoemd van de culturele ontkenner (jeugdigen die op grond van geloof of culturele achtergrond principieel (moeten) ontkennen). In het huidige Besluit is deze uitzonderingsbepaling niet overgenomen, maar wordt de voorwaarde van een bekentenis ook niet expliciet gemaakt. In de praktijk blijkt dat de voorwaarde uit de Richtlijn, dat de verdachte een bekentenis moet hebben afgelegd ter zake van het strafbare feit, niet strikt gehanteerd wordt. Wanneer de schuld van de jongere naar het oordeel van de officier van justitie vaststaat, maar de jongere ontkent, kan het belang van de jeugdige bij een buitenstrafrechtelijke afdoening volgens sommige officieren zwaarder wegen. De jeugdige krijgt in dat geval de kans op zijn ontkennende verklaring terug te komen.

In de keuze voor een Halt-verwijzing moet worden meegewogen dat de jeugdige tijdens de Halt-afdoening in staat moet zijn om te reflecteren op zijn of haar gedrag, omdat dit onderdeel uitmaakt van de Halt-afdoening. Daarnaast ligt secundaire victimisatie op de loer als een jeugdige onoprecht excuus maakt in het kader van het herstel dat onderdeel uitmaakt van de Halt-afdoening. Een ontkenning frustreert daardoor in potentie een succesvolle Halt-afdoening. Daarnaast staat een Halt-verwijzing na een ontkenning op gespannen voet met de eerdergenoemde bepaling uit General Comment 24 dat de jeugdige vrijelijk en vrijwillig, zonder intimidatie of druk, de verantwoordelijkheid toegeeft voor het strafbare feit.

Wanneer een jeugdige ontkent kan worden gewezen op het feit dat daardoor een Halt-afdoening niet tot de mogelijkheden behoort. Wanneer de jeugdige daarna vrijelijk en vrijwillig, zonder intimidatie of druk alsnog een bekentenis aflegt en verantwoordelijkheid neemt voor het delict, kan de zaak alsnog naar Halt worden verwezen. Blijft de jeugdige bij zijn ontkennende verklaring of beroept de jeugdige zich op het zwijgrecht dan kan de zaak, ongeacht de (veronderstelde) aanleiding voor de houding van de jeugdige, niet naar Halt worden verwezen.

Schademaximum

Op dit moment geldt voor een Halt-verwijzing dat de schade als gevolg van het delict niet meer mag bedragen dan €900 per individuele dader en niet meer dan €4.500 in totaal. Daarnaast geldt voor diefstal, verduistering, heling en oplichting dat de waarde van het goed niet meer dan €150 mag bedragen. Deze schademaxima zijn in het Besluit opgenomen tijdens de wijziging van het Besluit in 2003. Een verhoging van deze bedragen is aangewezen in verband met de geldontwaarding. In § 6.6 wordt nader ingegaan op de inhoudelijke aspecten van schade in zaken die zich (niet) lenen voor een Halt-afdoening.

Pedagogische benadering

Het pedagogisch karakter van het jeugdstrafrecht komt tot uitdrukking in de bejegening van de verdachte en in de afdoening van zaken waarin rekening wordt gehouden met de onvoltooide ontwikkeling van die verdachte. De Halt-afdoening geeft rekenschap van dit criterium door de ouders van de minderjarige te betrekken bij de afdoening en door in te zetten op reflectie, sociale vaardigheden, herstel en handelen in de toekomst. In de praktijk wordt er door professionals veel waarde gehecht aan het Halt-selectiecriterium dat het strafbare gedrag zich leent voor een pedagogische benadering.¹⁴

¹³ <https://wetten.overheid.nl/BWBR0026847/2010-01-01>

¹⁴ OM-onderzoek, p. 41.

Kern van het strafbare gedrag

Het criterium *dat het strafbare feit de kern van het strafbare gedrag van de verdachte uitmaakt* houdt in dat het aandeel van de verdachte aan het strafbare feit centraal dient te staan. In de situatie dat iemand bijvoorbeeld een ernstig feit pleegt dat zich niet leent voor een Halt-verwijzing en daarbij ook een feit dat zich daar wel voor leent, betreft dit laatste feit niet de kern van het strafbare gedrag. In de praktijk bestaat er geen overeenstemming over de vraag of het criterium *dat het strafbare feit de kern van het strafbare gedrag van de verdachte uitmaakt* meerwaarde heeft bij het selecteren van zaken die zich lenen voor een Halt-afdoening. Er zijn geen signalen die erop wijzen dat de officier van justitie dit criterium in de praktijk betreft bij de afweging om een zaak al dan niet naar Halt te verwijzen.¹⁵

Wanneer er sprake is van een ingewikkeld feitencomplex of een uitgebreid opsporingsonderzoek noodzakelijk is, dan zijn het strafbare feit, de ernst daarvan en de schuld van de verdachte niet eenvoudig vast te stellen. Omdat *zaken van eenvoudige aard* reeds een Halt-criterium is dekt dit ook de lading van het criterium *kern van het strafbare gedrag*. Het apart opnemen van dit laatste criterium heeft in dit licht geen toegevoegde waarde.

Conclusie

Voor de selectie van zaken die zich lenen voor Halt is het helpend als in artikel 1 criteria worden opgenomen. Op basis van het voorgaande zou gedacht kunnen worden aan: 1) grensoverschrijdend, opgroei gedrag, 2) waarbij een strafbaar feit van geringe ernst is begaan, 3) dat eenvoudig is vast te stellen, en door de verdachte is bekend. 4) Het strafbare feit leent zich voor een pedagogische benadering.

6.2. Ondergrens zaken Halt-afdoening

De Halt-afdoening is een interventie die zich leent voor delicten van (betrekkelijk) geringe ernst. Toch zijn er ook zaken waarvoor de Halt-afdoening een disproportioneel zware reactie is. De afbakening tussen de doelgroep van de reprimande, de boete en de Halt-afdoening geeft een beeld van de ondergrens van Halt-feiten.

Afbakening Halt - Reprimande

Volgens de Richtlijn lenen strafbare feiten van een "eenvoudig en licht karakter" zich voor een buitenstrafrechtelijke afdoening door middel van een reprimande. De Halt-afdoening is volgens de Richtlijn passend wanneer sprake is van "licht delictgedrag" van jeugdigen. Voor jongeren waarbij er geen sprake is van signaalgedrag of (vermoeden van) achterliggende problematiek en die zelf geld verdienen, wordt ook wel een boete beschouwd als een passende sanctie voor bepaalde delicten. De Richtlijn biedt zodoende aangrijpingspunten, maar geen duidelijk onderscheid tussen de verschillende doelgroepen. Een scherpere afbakening tussen de reprimande en Halt bestond in de *Aanwijzing effectieve afdoening strafzaken voor jeugdigen* uit 2005. Daarin werden "feiten met een bagatel-karakter" beschouwd als feiten die zich lenen voor een reprimande en die zodoende minder ernstig zijn dan zaken die zich lenen voor een Halt-afdoening.¹⁶

In de praktijk wordt aangenomen dat een delict te licht is voor een Halt-verwijzing indien een leeropdracht, reflectie op het strafbare gedrag en ander dan materieel herstel richting het slachtoffer geen toegevoegde waarde hebben. Dit is een criterium dat sterk contextafhankelijk is. Een andere contra-indicatie voor de toepassing van de reprimande is een te hoge schade (dan is de zaak te zwaar). In de opvolging van de aanbeveling uit het evaluatierapport van de landelijke pilot *politie-reprimande voor*

¹⁵ OM-onderzoek, p. 35.

¹⁶ Aanwijzing effectieve afdoening strafzaken jeugdigen, *Stcrt.* 2005, 66, par.7.1, pag. 14.

minderjarigen zullen handvatten worden gegeven ter zake van de afbakening tussen deze twee buitenstrafrechtelijke afdoeningen.¹⁷

Afbakening Halt – Boete

Overtredingen vormen een categorie zaken die eveneens aan de ondergrens van de Halt-afdoeningen raken en in sommige gevallen ook kunnen worden aangemerkt als bagatel-feit. Op dit moment zijn er verschillende overtredingen opgenomen in het Besluit, variërend van openbaar dronkenschap tot spijbelen. In het algemeen worden overtredingen afgedaan met een boete. Bij de selectie van overtredingen ten behoeve van de Halt-verwijzingen dient te worden overwogen welke afdoening naar verwachting het grootste effect heeft op de jeugdige. Hierbij verdient de Halt-afdoening de voorkeur wanneer er naar verwachting pedagogische meerwaarde is van reflectie op het gedrag, de herstelcomponent van belang is met het oog op schade, en het stigmatiserend effect van de justitiële documentatie dient te worden voorkomen.

Sommige overtredingen zijn te licht voor Halt. In een dergelijke situatie heeft Halt ook weinig of geen meerwaarde. Hierbij speelt mee dat de jongere dan ook (onnodig) geregistreerd wordt als een Halt-jongere in de Halt-registratie en op een later moment bij herhaling mogelijk niet meer in aanmerking komt voor een buitenstrafrechtelijke afdoening.

6.3. Bovengrens zaken Halt-afdoening

Zoals in §3 benoemd zijn de lidstaten bij het IVRK gehouden om, wanneer passend, ook ernstige strafbare feiten in aanmerking te laten komen voor een buitenstrafrechtelijke afdoening. Dit doet de vraag rijzen wanneer een zaak te ernstig is voor een Halt-afdoening. De wet schrijft voor dat een buitengerechtelijke afdoening uitsluitend mogelijk is voor strafbare feiten met een strafbedreiging tot maximaal 6 jaar gevangenisstraf (artikel 74 WvSr en 257a lid 1 WvSv). Net als voor de ondergrens geldt ook voor de bovengrens dat het antwoord op de vraag of een delict te zwaar is voor een Halt-afdoening binnen het hiervoor geschetste kader, sterk afhankelijk is van de context. Er zijn verschillende aspecten die duiding kunnen geven aan die context. Een aantal aspecten is in het bijzonder van belang: geweld tegen personen, schending van de lichamelijke integriteit en letsel. Hierna wordt achtereenvolgens op deze onderwerpen ingegaan waarbij specifiek aandacht wordt besteed aan de delicten sexting, wapenbezit en wapengebruik.

Geweld tegen personen en schending van lichamelijke integriteit

Delicten waarbij (bedreiging met) geweld wordt gebruikt tegen personen of de lichamelijke integriteit in het geding is, zijn in het algemeen ernstiger dan die waarbij uitsluitend sprake is van gevaar voor of geweld tegen goederen. Bedreiging en mishandeling met gering letsel zijn 40-uursfeiten die in de praktijk veel naar Halt worden verwezen op basis van de discretionaire bevoegdheid. Mishandeling zonder letsel kent, net als bedreiging (mondeling of via internet), in de Richtlijn een strafbedreiging vanaf 20 uur. Eenvoudige mishandeling of bedreiging kan onder omstandigheden worden aangemerkt als kenmerkend grensoverschrijdende gedrag van pubers. Omdat deze delicten sterk contextafhankelijk zijn, zou Halt-verwijzing uitsluitend mogen plaatsvinden door de officier van justitie na diens individuele beoordeling.

Letsel

Bij het bepalen van de strafmaat is het toegebrachte letsel een strafverzwarende factor. Mishandeling met gering letsel kent in de Richtlijn een strafbedreiging vanaf 40 uur. Hieruit volgt dat mishandeling met letsel uitsluitend wordt beschouwd als een

¹⁷ *De politie-reprimande voor minderjarige first offenders van lichte feiten*, Evaluatie van de landelijke Pilot, Uit Beijerse et al. EUR. 2022.

40-uursfeit voor de lichtste zaken uit deze categorie. Wanneer gering letsel (zoals bijvoorbeeld een bloedneus of tand door de lip) optreedt als gevolg van een mishandeling kan Halt-verwijzing uitsluitend plaatsvinden na beoordeling door een officier van justitie. In overige gevallen is geen sprake meer van een feit dat zich leent voor een Halt-afdoening.

Sexting

Een ander delict dat inbreuk maakt op de lichamelijke integriteit betreft ongewenste sexting. In 2017 is door Halt en het kenniscentrum voor seksualiteit, Rutgers, de Halt-afdoening Respect Online¹⁸ ontwikkeld voor jeugdigen die zich schuldig hebben gemaakt aan lichte vormen van online seksueel grensoverschrijdend gedrag. Het betreft daarbij sexting tussen jeugdigen onderling waarbij het beeldmateriaal ongewenst vervaardigd en/of verspreid is of sprake is van profielmisbruik, seksuele pesterijen of beledigingen. De gedragingen valt juridisch onder diverse strafbaarstellingen. Lichte varianten van dit gedrag worden in de regel aangemerkt als belediging (artikel 266 WvSr). Dit delict kent in de Richtlijn een strafbedreiging van 20 uur en betreft zodoende een 40-uursdelict (want minder dan of gelijk aan 40 uur strafbedreiging).¹⁹ In de delictenlijst Jeugdzaken LIJ 2022 staat sexting aangemerkt als licht/middelzwaar/zwaar delict. Er is een grote variatie in de ernst van sextingzaken, die onder andere gerelateerd is aan de mate van vrijwilligheid waarmee het beeldmateriaal tot stand is gekomen, de aard van het beeldmateriaal, de wijze en mate van verspreiding en de relatie tussen de betrokkenen. Mede hierdoor is de geschiktheid van een Halt-afdoening voor sexting sterk contextafhankelijk. Verwijzing van deze zaken naar Halt vereist daarom altijd een beoordeling door de officier van justitie.

Wapenbezit en wapengebruik

Het voorhanden hebben van een steekwapen of nepvuurwapen kent in de Richtlijn een strafbedreiging van 30 uur of meer. Het betreft zodoende een 40-uursfeit. De Halt-verwijzingen van strafbare feiten uit de Wet wapens en munitie zijn tussen 2016 en 2019 met 57,2% toegenomen; van 187 zaken in 2016 tot 327 zaken in 2019. De toename van verwijzingen is door de jaren heen wel afgezwakt.²⁰ Het aandeel minderjarigen dat wapenbezit rapporteert is stabiel over de jaren 2015 tot 2020.²¹ Tegelijkertijd geven officieren van justitie aan dat wapenbezit onder jeugdigen in verregaande mate is genormaliseerd.²² Gelet op deze onwenselijke maatschappelijke ontwikkeling is zeer grote terughoudendheid geboden bij het verwijzen van deze strafbare feiten naar Halt. Uitsluitend het lichtste type zaken betreffende wapenbezit leent zich, na uitdrukkelijke toestemming van de officier van justitie in individuele gevallen (discretionaire bevoegdheid), voor verwijzing. De context van het delict is daarbij van groot belang. Uit de omstandigheden waaronder het delict is begaan mag geen reden blijken om te vrezen dat van het wapen misbruik zal worden gemaakt. Een voorbeeld is het bezit van een niet van echt te onderscheiden nepwapen waarmee "cowboytje" wordt gespeeld. De afwezigheid van zorgsignalen en een laag recidiverisico zijn hierbij belangrijke factoren van overweging. Bij het bepalen van de strafmaat is wapengebruik een strafverzwarende factor. Daarom is wapengebruik niet geschikt voor verwijzing naar Halt.

6.4. (Risico)profiel jeugdige

Het huidige Besluit bevat voornamelijk selectiecriteria die betrekking hebben op het delict. Tegelijkertijd is het voor de effectiviteit van de Halt-afdoening ook van belang dat die aansluit op de delinquent; diens risicoprofiel en mogelijke achterliggende problematiek. Dit sluit aan op de doelstelling "selectief" van ZSM-jeugd; door goede

¹⁸ De afdoening Respect Online is door het NJI aangemerkt als goed onderbouwd.

¹⁹ Zie daarnaast ook: Pubers in beeld, Leidraad Afdoening sextingzaken 2017.

²⁰ OM-onderzoek, p. 39.

²¹ Monitor jeugdcriminaliteit 2021, p. 18.

²² OM-onderzoek, p. 15.

selectie van zaken kan maatwerk worden geleverd. Selectie vindt plaats op basis van een combinatie van recidiverisico en de zwaarte van het delict. Dit uitgangspunt staat ook in de Richtlijn: de officier van justitie maakt een afweging tussen de aard en ernst van het delict, recidive en omstandigheden van de jeugdige.²³ Dit roept de vraag op hoe dit in de praktijk van de Halt-verwijzing tot uitdrukking moet worden gebracht.

Achterliggende problematiek

Halt wordt in de Richtlijn genoemd als een van de afdoeningsmogelijkheden bij jeugdige verdachten waarbij geen signalen zijn van achterliggende problematiek. Wanneer er sprake is van (een vermoeden van) achterliggende problematiek dient er een Raadsonderzoek te worden uitgevoerd. In de praktijk is achterliggende problematiek voor officieren van justitie een zwaarwegende factor is om een zaak niet naar Halt te verwijzen.²⁴ Achterliggende problematiek vormt evenwel geen aanleiding om een zaak *op voorhand* niet naar Halt te verwijzen. De belangrijkste overweging hierbij is of de achterliggende problematiek naar verwachting van invloed is op het effect of de kans op het succesvol afronden van de Halt-afdoening. Dit is in de praktijk aan de professional met inachtneming van de bevindingen uit het raadsonderzoek. Wanneer de Halt-afdoening is gestart heeft de Halt-medewerker de mogelijkheid om, waar nodig, door te verwijzen naar de benodigde hulpverlenende instanties.

Recidiverisico

Uit de Richtlijn volgt dat de officier van justitie een afweging maakt tussen de aard en ernst van het delict, recidive en omstandigheden van de jeugdige. Het selectiviteitscriterium van ZSM-jeugd geeft aan dat zaken betreffende lichte strafbare feiten waarin er sprake is van een laag recidiverisico zich in beginsel lenen voor een Halt-afdoening. In de praktijk kunnen de ernst van het delict en het recidiverisico overwegingen zijn die los van elkaar tot andere passende interventies leiden. Wanneer een jeugdige met een hoog recidiverisico een delict van geringe ernst pleegt kunnen de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit een Halt-verwijzing rechtvaardigen. Het hoog recidiverisico maakt echter dat een zwaardere interventie nodig is om dit risico te beperken. De effectiviteit van een justitiële interventie is immers voor een groot deel afhankelijk van de mate waarin criminogene factoren kunnen worden beperkt en beschermende factoren versterkt.²⁵ Nu de Halt-afdoening een kortdurende interventie is, is de verwachting dat de effectiviteit van de afdoening afneemt naarmate het recidiverisico stijgt. In deze afweging prevaleren de eisen van proportionaliteit en subsidiariteit. Een licht strafbaar feit mag niet tot een disproportioneel zware afdoening leiden omdat er sprake is van een hoog recidiverisico. Het recidiverisico is zodoende wel een factor die kan meewegen in de keuze voor een Halt-verwijzing, maar geen bepalende factor. Wanneer er sprake is van een midden of hoog recidiverisico dan volgt eerst onderzoek door de Raad voor de Kinderbescherming, ongeacht de zwaarte van het delict. Wanneer er zorgen zijn om de jeugdige dient daarvan een zorgmelding te worden gemaakt. Ook kan de Raad voor de Kinderbescherming een beschermingsonderzoek starten of de jeugdige doorgeleiden naar het sociaal wijkteam voor het inzetten van jeugdhulp in vrijwillig kader.

6.5. Recidiveregeling

Het Besluit bevat geen regels betreffende verwijzing van zaken naar Halt waarbij sprake is van recidive. De huidige recidiveregeling is afkomstig uit de Richtlijn. Voor overtredingen en/of lichtere vuurwerkdelicten kan een opsporingsambtenaar, zonder voorafgaande toestemming van de officier van justitie, maximaal twee keer naar Halt verwijzen. Jeugdigen mogen eenmaal voor een overtreding van de Leerplichtwet 1969

²³ http://mpct.eu/wp-content/uploads/downloads/2012/09/8-ZSM-jeugd-Impact-R_D-2011.pdf, p. 12.

²⁴ OM-onderzoek, p. 18.

²⁵ Andrews, D.A., & Nonta, J. (2010a). *The psychology of criminal conduct* (4th ed.). Newak, NL. Barnoski, R. (2004b). *Assessing risk for re-offense: Validating the Washington State Juvenile court Assessment*. Olympia: Washington state Institute for Public Policy.

naar Halt worden verwezen. Er kan in totaal maximaal drie keer naar Halt worden verwezen, ongeacht de combinatie misdrijven of overtredingen. In de praktijk wordt onder omstandigheden op basis van de discretionaire bevoegdheid afgeweken van deze recidiveregeling.²⁶ Daarbij worden tijdsverloop en type delict in overweging genomen. Op basis van de Richtlijn volgt na recidive strafverhoging bestaande uit meer uren straf en, indien mogelijk, gedragsbeïnvloeding door inzet van andere strafmodaliteiten.

Omdat Halt een buitenstrafrechtelijke afdoening is en zodoende een tweede kans biedt, is het van belang om een recidiveregeling te hebben die het aantal keer aangeeft dat die kans kan worden geboden. Bij herhaling van strafbaar gedrag is een meer intensieve reactie in de regel op zijn plaats. De rechtszekerheid, rechtsgelijkheid en de effectiviteit van Halt-afdoening pleiten voor het blijven hanteren van een (vorm van een) recidiveregeling.

6.6. Schade

Herstel is één van de pijlers van de Halt-afdoening.²⁷ Het Besluit stelt in artikel 1 maximumbedragen aan de schade als gevolg van een delict. Bij de toepassing van de discretionaire bevoegdheid dienen op dit moment dezelfde schademaxima te worden gehanteerd (artikel 2 sub c). Uit onderzoek blijkt dat de hoogte van de schade in veel gevallen voor officieren van justitie niet richtinggevend is voor een Halt-verwijzing.²⁸ Van alle factoren die in overweging worden genomen om een zaak al dan niet naar Halt te verwijzen is het schadebedrag zelfs de minst zwaarwegende.

Hoewel schade enigszins contextgevoelig is, is het vanuit het oogpunt van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid van belang dat de maximum schadebedragen gehanteerd blijven. Wanneer de schade te omvangrijk wordt kan dit een onevenredige belasting (hetzelfde criterium als in het strafproces art. 361 lid 3 WvSv) opleveren voor de Halt-afdoening. Een zaak leent zich evenmin voor een Halt-afdoening als de schade niet eenvoudig kan worden vastgesteld of een van de betrokken partijen niet akkoord gaat met het herstel van schade.²⁹ In afstemming met OM kan worden besloten de schade los te koppelen van de Halt-afdoening.

Immateriële schade

Het Besluit benoemt uitsluitend kaders voor materiele schade, maar sluit verwijzing van zaken waarin sprake is van immateriële schade niet uit. In de praktijk worden ook zaken naar Halt verwezen waarin immateriële schade door het slachtoffer wordt opgevoerd. Uit het OM-onderzoek blijkt dat een hoge vordering tot immateriële schade wel een contra-indicatie is voor een Halt-verwijzing.³⁰ Een complex schadeverhaal is vaak van negatieve invloed op de doorlooptijd van de Halt-afdoening. Dat geldt ook voor materiele schade van complexe aard. Ook wanneer het inhoudelijke deel van de Halt-afdoening is afgerond kan een zaak niet worden afgesloten voordat de afspraken over schadevergoeding zijn ingelost. Er dient om die reden terughoudend te worden omgegaan met de verwijzing van zaken betreffende een hoge of complexe vordering voor immateriële schade.

6.7. Strafbare feiten verwezen door de officier van justitie

Op dit moment bestaat het Besluit uit twee artikelen; de limitatieve opsomming van feiten in artikel 1 en de discretionaire bevoegdheid van de officier van justitie in artikel 2. De brede toepassing van de discretionaire bevoegdheid heeft er in de afgelopen jaren toe geleid dat de doelgroep van Halt is veranderd en verbreed, dat minder

²⁶ OM-onderzoek, p. 38.

²⁷ De andere pijlers zijn: signaleren en screenen, reflectie op gedrag, ouderbetrokkenheid, sociale vaardigheden en toekomst.

²⁸ OM-onderzoek, p. 38.

²⁹ OM-onderzoek, p. 31.

³⁰ OM-onderzoek, p. 32.

kenbaar is welke zaken zich lenen voor een Halt-afdoening en dat er regionale verschillen ontstaan in het type zaken dat naar Halt wordt verwezen. Een extra artikel in het besluit met een codificatie van (een aantal van) de 40-uursfeiten zou de rechtsgelijkheid en rechtszekerheid bevorderen. Het Besluit zou dan in elk geval de volgende artikelen bevatten:

Politiemandaat	Strafbare feiten die zich lenen voor een Halt-afdoening, tenzij er een aanleiding is om hiervan af te wijken. De politie kan deze feiten op basis van haar mandaat naar Halt kan verwijzen.
Officiersverwijzing contextcheck	Strafbare feiten die zich lenen voor een Halt-afdoening, tenzij er een aanleiding is om hiervan af te wijken. Het gaat om bepaalde lichte feiten waarbij een context-, schade- en recidiverisico-check door een officier van justitie altijd noodzakelijk en gewenst is.
Officiersverwijzing discretionair	De discretionaire bevoegdheid die het voor de officier van justitie mogelijk maakt om na diens uitdrukkelijke toestemming in individuele gevallen, gemotiveerd een zaak naar Halt te verwijzen. De kaders waarbinnen van deze bevoegdheid gebruikt mag worden gemaakt moeten worden opgenomen in het artikel.

6.8. Discretionaire bevoegdheid

In General Comment 24 schrijft het Kinderrechtencomité voor dat de wet dient aan te geven in welke gevallen buitenstrafrechtelijke afdoening mogelijk is.³¹ Artikel 77e van het Wetboek van Strafrecht geeft daarom aan dat bij algemene maatregel van bestuur de strafbare feiten worden aangewezen die met een Halt-afdoening kunnen worden afgedaan. Toen het Besluit Halt-feiten in 1995 werd geïntroduceerd beoogde dit *een landelijk uniform stelsel van delicten waarvoor Halt-afdoening mogelijk is*.³² De lijst met strafbare feiten was zodoende *limitatief*. In 2003 is de discretionaire bevoegdheid in het Besluit geïntroduceerd. Met uitdrukkelijke toestemming van de officier van justitie kon daarmee in individuele gevallen en bij strafbare feiten die qua aard en ernst vergelijkbaar zijn met de strafbare feiten uit artikel 1 van het Besluit een zaak ook naar Halt worden verwezen.

Uit onderzoek blijkt dat de beslissing om een zaak te verwijzen op basis van deze bevoegdheid weloverwogen wordt genomen op basis van de bestaande kaders.³³ Tegelijkertijd bestaat er binnen die kaders nog veel ruimte waarbinnen de beslissing wordt gebaseerd op de professionele inschatting van de officier van justitie. Vasthouden aan de brede scope van feiten die zich lenen voor een Halt-verwijzing op basis van de discretionaire bevoegdheid staat evenwel, zelfs met aanvullende kaders, op gespannen voet met de voorzienbaarheid van een Halt-verwijzing in lijn met het General Comment en artikel 77e WvSr. Het voorstel uit § 6.7. waarin de strafbare feiten die zich lenen voor een Halt-verwijzing expliciet benoemd zijn in het Besluit en de discretionaire bevoegdheid uitsluitend met terughoudendheid wordt toegepast verdient daarom de voorkeur.

³¹ General Comment 24, 18c.

³² Staatsblad 1995, 62

³³ OM-onderzoek p. 42.

BIJLAGE I - Juridische context

1. IVRK en General Comment nr. 24, 2019

In artikel 40 lid 3 sub b IVRK is het beginsel opgenomen dat jeugdstrafzaken waar mogelijk en passend, buitenstrafrechtelijk moeten worden afgedaan mits de mensenrechten en wettelijke garanties volledig worden gerespecteerd. Dit artikel is nader uitgewerkt in het General Comment nr. 24 die in 2019 door het Internationale Kinderrechten Comité bij de VN is aangenomen. Daarin staat vermeld dat aan de Staten die partij zijn wordt overgelaten om te beslissen voor welke strafbare feiten deze buitenstrafrechtelijke afdoening mogelijk moet zijn. Dit moet volgen uit wet of regelgeving. De Staten dienen het scala van strafbare feiten waarvoor de buitenstrafrechtelijke afdoening mogelijk is voortdurend uit te breiden. Als voorwaarde wordt gesteld dat er altijd sprake moet zijn van wettig en overtuigend bewijs dat de jeugdige het strafbare feit heeft gepleegd. Ook moet hij/zij instemmen met de buitenstrafrechtelijke afdoening en moet hij/zij in de gelegenheid zijn gesteld om bij de beantwoording van deze vraag gebruik te kunnen maken van juridische of andere passende bijstand. Daarvoor moet duidelijk zijn hoe het programma van de buitenstrafrechtelijke afdoening eruit ziet, zodat de jeugdige daarvan kennis kan nemen. Als de jeugdige met succes de buitenstrafrechtelijke afdoening heeft voltooid, zal de zaak moeten worden gesloten en vindt geen strafrechtelijke vervolging meer plaats.

2. Artikel 77e Wetboek van Strafrecht

Op grond van art. 77e Wetboek van Strafrecht bestaat de mogelijkheid van de buitenstrafrechtelijke afdoening door deel te nemen aan een speciaal daartoe aangewezen project, voor daarvoor aangewezen strafbare feiten. Dit is uitgewerkt in het Besluit aanwijzing Halt-feiten. Artikel 77e WvSr geeft geen Halt-criterium in het algemeen. Wel beperkt het artikel de duur van de afdoening tot maximaal 20 uren. Dit artikel wordt met de modernisering van het Wetboek van Strafvordering verplaatst naar dat wetboek.

3. Besluit aanwijzing Halt-feiten

Een limitatieve lijst van strafbare feiten van 'geringe ernst' die voor een Halt-afdoening in aanmerking komen, is opgenomen in artikel 1 van het Besluit aanwijzing Halt-feiten. Op grond van art. 2 van het Besluit kan na uitdrukkelijke toestemming van de officier van justitie in individuele gevallen bij soortgelijke feiten de jeugdige eveneens verwezen worden naar Halt. Bij de invoering van deze discretionaire bevoegdheid in 2003 is met het OM afgesproken dat deze bevoegdheid terughoudend zou worden toegepast. Het OM stelt in de *Richtlijn en kader voor strafvordering jeugd en adolescenten, inclusief strafmaten Halt* (verder: de Richtlijn) een strafbaar feit waarop volgens de Richtlijn maximaal 40 uren taakstraf staat; de zogenaamde 40-uursfeiten, gelijk aan een strafbaar feit dat voldoet aan de Halt-criteria.³⁴ Door deze feiten te verwijzen met toepassing van de discretionaire bevoegdheid worden 21 extra strafbare feiten indirect toegevoegd aan Besluit.³⁵ Artikel 77e lid 1 WvSr bepaalt dat bij algemene maatregel van bestuur de strafbare feiten worden aangewezen die [door Halt] kunnen worden afgedaan. Dit artikel maakt het voor de regering niet mogelijk om het aanwijzen van feiten te delegeren aan een lagere regelgever. Het aanwijzen van strafbare feiten waarvoor gebruik kan worden gemaakt van de discretionaire bevoegdheid levert daardoor spanning op met dit wetsartikel. In 2020 voerde het OM een onderzoek uit naar de stijging van het aantal Halt-verwijzingen op basis van de discretionaire bevoegdheid: *De Halt-afdoening op basis van de discretionaire bevoegdheid van de officier van justitie*.³⁶ Uit dit onderzoek bleek dat in 2019 39,3%

³⁴ In voetnoot 11 van de Richtlijn wordt een "licht delict" omschreven als alle feiten in de strafmaattabel tot 40 uur/€ 200,-.

³⁵ Stb-2003-341

³⁶ Openbaar ministerie, *De Halt-afdoening op basis van de discretionaire bevoegdheid van de officier van justitie*, 2021: Het OM-onderzoek.

van de Halt-afdoeningen was verwezen op basis van de discretionaire bevoegdheid.³⁷ Een stijging van 10,1% ten opzichte van 2017. De mate waarin deze verwijzingen plaatsvinden verschilt sterk tussen arrondissementsparketten, van 69% van de Halt-verwijzing in Amsterdam tot 35% in Den Haag en Rotterdam.³⁸

4. OM-Richtlijn jeugd

De *Richtlijn en kader voor strafvordering jeugd en adolescenten, inclusief strafmaten Halt* van het Openbaar Ministerie geeft aan dat de Halt-afdoening jeugdigen met licht delictgedrag (het kenmerkende grensoverschrijdende gedrag van pubers) wel een interventie biedt en de mogelijkheid recht te doen aan de gevolgen voor slachtoffers, zonder de mogelijk negatieve gevolgen van een strafblad. In de Richtlijn is de verwijzingsprocedure opgenomen, de recidiveregeling voor Halt en een strafmaattabel.

³⁷ Halt+ omvat strafbare feiten uit artikel 1 van het Besluit die zijn verwezen op grond van de discretionaire bevoegdheid in verband met de hoogte van het schadebedrag of omdat er sprake was van recidive. Daarnaast omvat het strafbare feiten die niet benoemd zijn in artikel 1 van het Besluit, maar zich onder omstandigheden wel lenen voor een Halt-afdoening.

³⁸ OM-onderzoek, p. 26.

BIJLAGE II - Halt in het buitengerechtelijke interventiepalet

De Halt-afdoening bevindt zich in het interventiepalet tussen de reprimande en de OM-afdoening. Het verschil tussen deze interventies is dat de Halt-afdoening en de reprimande niet, en een transactie of strafbeschikking door het OM wel op de justitiële documentatie komt te staan. De afbakening van de doelgroep van Halt zegt niet alleen iets over de strafbare feiten en het profiel van de Halt-jongere, maar zeker ook iets over de strafbare feiten en daders die daar buiten vallen. Hierdoor is dit kader ook van invloed op de "naastgelegen" interventies.

1. Reprimande door de politie

Strafbare feiten met een eenvoudig en licht karakter worden door middel van de reprimande door de politie buiten het justitiële circuit gehouden. Sinds 1 oktober 2020 bestaat binnen deze afdoeningsmodaliteit de *pilot landelijke werkwijze reprimande* waarin strafbare feiten met een bagatelkarakter, gepleegd door een first offender, door de politie kunnen worden afgedaan met een reprimandegesprek met de jongere en zijn ouders. In de pilot volgt na aanhouding geen inhoudelijk verhoor. Strafbare feiten die op deze wijze worden afgedaan zijn met name eenvoudige winkeldiefstallen van geringe waarde, vernielingen waarbij er sprake is van geringe schade en het gebruik maken van een ID bewijs van een ander of een gefalsificeerd ID voor toegang tot de horeca. Hiervan zijn winkeldiefstal en vernieling opgenomen in het Besluit. De pilot reprimande loopt tot april 2022, waarna deze zal worden geëvalueerd. In dit kader wordt geen uitspraak gedaan over de zaken die zich lenen voor een reprimande. Er wordt wel aandacht besteed aan de afbakening tussen de verschillende vormen van buitengerechtelijke afdoening.

2. De Halt-afdoening

De Halt-afdoening is een kortdurende interventie van maximaal 20 uur met als belangrijkste doel het voorkomen van recidive. Daarnaast beoogt Halt met de afdoening:

1. zicht te krijgen op de achterliggende problematiek en risicofactoren van de jeugdige;
2. de jeugdige te laten reflecteren op het strafbare gedrag en handvatten te bieden voor de toekomst;
3. ouders te betrekken;
4. de sociale vaardigheden van de jeugdigen te vergroten;
5. excuses aan het slachtoffer en schadeherstel;
6. de jeugdige afspraken te laten maken over de nabije toekomst.³⁹

De belangrijkste uitgangspunten van de afdoening zijn zo snel mogelijk reageren na het gepleegde feit; de jongere confronteren met de gevolgen van zijn daad; en een duidelijke relatie tussen de daad, onderliggend gedrag en de afdoening. De Halt-afdoening bestaat uit één of meer gesprekken, het verrichten van werkzaamheden en/of het uitvoeren van een leer- en excuusopdracht én het eventueel vergoeden van de schade.

3. Afdoening door het Openbaar Ministerie

Alle misdrijven waarop maximaal 6 jaar gevangenisstraf staat komen in aanmerking voor een afdoening door het OM. De officier van justitie mag op basis van artikel 77f WvSv de in artikel 257a WvSv genoemde straffen en maatregelen ook aan jeugdigen opleggen, waarbij een taakstraf niet meer dan zestig uren mag bedragen. Deze OM-strafbeschikking komt wat haar rechtskarakter betreft, overeen met een rechterlijke veroordeling. Een strafbeschikking kan slechts worden opgelegd als er een schuldvaststelling aan vooraf is gegaan.

³⁹ Handboek Halt 2021